

Ἡ φιλία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Νὰ μὴν εἶσαι γρήγορος στὴ σύναψη φιλίας· ὅταν ὅμως συνάψης δεσμό, νὰ τὸν διατηρῇς ἄλυτο μὲ κάθε τρόπο, σηκώνοντας ὅλο τὸ βάρος τοῦ συνανθρώπου, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι δὲν ἐπιφέρει κίνδυνο στὴν ψυχὴ. Διότι οἱ διαστάσεις πρὸς τοὺς φίλους ἐκφραλίζουν ὅλη τὴν προαίρεσι τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑποβάλλουν ὄχι μόνο τὸν ὑπαίτιο ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναίτιο στὴν ἴδια ὑπόνοια.

Φίλους νὰ κάμης ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν παντοτινὰ ἄδολη τὴν φιλία πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ μήτε ὅταν εὐημεροῦσαν τοὺς ἐφθόνησαν μήτε ὅταν δυστυχοῦσαν τοὺς παραμέλησαν.

Πράγματι πολλοὶ ἐβοήθησαν κι ἐπόνεσαν τοὺς φίλους ὅταν βρίσκονταν σὲ δυστυχία, ἀλλὰ ὅταν ἦσαν εὐτυχεῖς δὲν βάσταξαν τὴν εὐημερία τους· ἔτσι αὐτοὺς ποὺ δὲν τοὺς ἤλεγξε ὁ καιρὸς τῆς συμπαθείας, τοὺς ἐξεσκέπασε τὸ πάθος τοῦ φθόνου. Ν' ἀποκτᾷς λοιπὸν φίλους ὄχι τοὺς φαύλους ἀλλὰ τοὺς ἀρίστους· διότι τὰ ἦθη τῶν φίλων κρίνονται συνήθως ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν φιλουμένων. Διὰ τῶν ἐντίμων φίλων εὐκόλα ἐπαναφέρεται κανεὶς καὶ ὅταν παραπέση, οἱ φαῦλοι ὅμως φθείρουν καὶ τὴν ὑπάρχουσα καλοκαγαθία· οἱ πρῶτοι καλύπτοντας οἱ ἴδιοι τὴν

ἔλλειψι τῶν φίλων στήν ἀρετὴ τὴν κάμουν νὰ φαίνεται ἀνελλιπής, ἐνῶ ἡ συναναστροφή μὲ τοὺς φαύλους καθιστὰ νόθο καὶ ὅ,τι ὑπόλοιπο ἀρετῆς ὑπάρχει.

Νὰ μὴ ζητᾷς ν' ἀκούης τὰ εὐχάριστα ἀπὸ τοὺς φίλους, ἀλλὰ μάλλον τὰ ἀληθινά. Διότι, ἂν δὲν πρέπει νὰ πιστεύσουμε στοὺς ἐχθροὺς ἀκόμη καὶ ὅταν λέγουν τὴν ἀλήθεια, ἀπὸ τοὺς φίλους δὲν ἔχει φθαρεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ ζητοῦν κι ἐκεῖνοι νὰ λέγωνται τὰ εὐχάριστα, ἀπὸ ποῦ ἄλλοῦ θὰ προέλθῃ γιὰ μᾶς ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας καὶ ἡ διόρθωσις τῶν τυχόν ἀνοσιῶν λόγων καὶ πράξεών μας; Γι' αὐτὸ νὰ θεωρῆς σπουδαῖο πρᾶγμα τὸ νὰ διαφέρουν οἱ φίλοι τῶν κολάκων.

Οἱ μὲν κόλακες, ἐπαινώντας σε κατὰ πρόσωπο, καὶ σένα τὸν ἴδιο δὲν ἀφήνουν νὰ ἔρθεις σέ συναίσθησι τῶν σφαλμάτων ποὺ φυσικὰ διαπράττεις, ἀλλὰ καὶ μεγαλύτερα τὰ καθιστοῦν μὲ τὶς διαβολὰς πρὸς τοὺς ἄλλους· οἱ φίλοι ὅμως μὲ τὸν φιλικὸ ἔλεγχον καὶ σένα τὸν ἴδιο ἐνισχύουν περισσότερο, ὥστε ν' ἀντιληφθῇ τὴν παρανομία, καί, ἂν χρειασθῇ νὰ λεχθῇ κάτι καὶ πρὸς τοὺς ἔξω, τότε ἀντὶ κατηγορίας βρίσκουν ἀπολογία γιὰ τὴν πράξη.

Ὅσο λοιπὸν διαφέρει ἡ ἄσκησις τῆς ἀρετῆς ἀπὸ τὴν προκοπὴν στήν κακία καὶ τὸ νὰ διαλύῃ κανεῖς τὶς διαβολὰς ἀπὸ τὸ νὰ διαβάλλῃ στοὺς ὑπηκόους, τόσο πρέπει καὶ σὺ νὰ προτιμᾷς τοὺς φίλους ἀπὸ τοὺς κόλακες.

Ὅσα ἀπὸ τὰ μυστικὰ αὐξάνουν τὴν ἀρετὴ σου, νὰ τὰ γνωστοποιῇς στοὺς φίλους· ὅσα ὅμως ἐκφauλίζουν τὴ γνώμη, αὐτὰ οὔτε ὁ ἴδιος νὰ τὰ ἐκτελῇς οὔτε στοὺς φίλους νὰ τὰ διαβιβάζῃς. Αὐτὸ εἶναι ἄριστο καὶ χωρὶς ἄλλη αἰτιολογία· πλὴν ὅμως, ὅταν ἡ φιλία, ὅπως συχνὰ συμβαίνει στὰ ἀνθρώπινα, μεταστραφῇ σὲ κορεσμό, τότε γίνεται περισσότερο ἀντιληπτὴ ἢ χρησιμότης τῆς παραινέσεως.

Πράγματι, τὸ φαῦλο μυστικόν, καὶ μάλιστα αὐτὸ ποὺ ὑπεισέρχεται στοὺς λογισμοὺς τοῦ συμεριζομένου καὶ τοὺς διασεῖ, ἀπομακρύνει γρήγορα καὶ χωρὶς καθυστέρησι ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀποβλέψῃ πρὸς τὴν ἐπιστροφή· καὶ ὅταν δημοσιοποιηθῇ θὰ σοῦ προκαλέσῃ βαρεῖα βλάβη καὶ θὰ σὲ διαθέσῃ δυσμενῶς πρὸς αὐτὸν ποὺ τὸ διέδωκε. Τὸ χρηστὸ ὅμως μυστικὸ καὶ τὸν συμεριζόμενον θὰ συγκρατήσῃ ἀπὸ τὴν διάσπασιν τῆς φιλίας, ἐκβιάζοντάς τον μ' ἓνα δυνατὸ δεσμό, τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰσερχόμενον στὸ νοῦ του θὰ τὸν καλέσῃ σ' ἔπαινον τῆς σπουδαίας σου γνώμης, ἀλλὰ ὅπωςδήποτε καὶ σένα, ἂν παραφέρθηκες σὲ κάτι, θὰ σὲ πείσῃ, βλέποντας αὐτά, νὰ ἀναλάβῃς χωρὶς δυσaráσκεια πάλιν τὴν πρὸς αὐτὸν συναναστροφή καὶ φιλικὴν σχέσιν.

Πάντοτε λοιπὸν νὰ λές καλὰ λόγια γιὰ τοὺς φίλους, καὶ μάλιστα τοὺς ἀπόντας ἐνώπιον τῶν παρόντων ἔτσι μπορεῖ καὶ τὸ κακὸ τῆς κολακείας ν' ἀποφύγῃς, μὴ ἐπιτρέποντας νὰ φανῇ στή συμπεριφορὰ σου οὔτε ἵχνος τῆς, καὶ στοὺς φίλους θὰ

παρουσιασθῆς εὐάρεστος ἀφοῦ διεβεβαίωσες τοὺς παρόντες ὅτι εἶσαι τέτοιας διαθέσεως, ὅπως ἐφάνηκες σ' αὐτοὺς μετὰ λόγια σου περὶ τῶν ἀπόντων.'

Πηγή: agiazoni.gr